

kommissionen, der er Klager, men det er tillige dem, der reelt afgør Klagen, og Klager og Dommer bør ubetinget ikke være den samme. En betryggende Ordning kan tilvejebringes ved, at Ministeriet bliver øverste Instans i alle Afskedigelsessager, eller ved, at der oprettes en Appellinstans, og dennes Skøn maa da staa ved Magt. Har Forholdene i vedkommende Skoledistrikt imidlertid under Afskedigelsessagens Forløb udviklet sig saaledes, at et Samarbejde mellem Læreren og Befolkningen maa anses for umuligt, bør Læreren dog under alle Omstændigheder afskediges, men der skal da ydes ham økonomisk Dækning for alle ved Afskedigelsen forvoldte Tab.

4 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

9. Fra *samtligge Medlemmer af det kongelige Kapel* om en Forandring af de ved Kapellet gældende Pensionsforhold. (Indbragt den 18. December 1913 af Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds, *Ivar Berendsen*).

Det nu gældende Selvpensioneringssystem ved det kongelige Kapel (5 pCt. af Gagen + Teatrets Tilskud) har vist sig i ingen Henseende at svare til det, man mente at opnaa ved Alderdomsforsørgelsesfondens Oprettelse i 1873, da Kapellets Medlemmer mistede deres Pensionsret som kongelige Embedsmænd. Efter Selvpensioneringssystemet vil et Medlem af det kongelige Kapel nemlig efter 15 Aars Tjeneste have Ret til en Pension af omtrent 500 Kr. og efter 30 Aars Tjeneste til en Pension af højst 1,000 Kr., men hvis han var statspensioneret, vilde han efter 15 Aars Tjeneste kunne faa omtrent 1,000 Kr. i Pension og efter 29 Aars Tjeneste 2,400 Kr. Andragernes Ønske gaar da ud paa, at det kongelige Kapels Medlemmer maa blive statspensioneret, og at deres eventuelle Enker, som under det nuværende System intet Krav har paa Støtte, samtidig maa opnaa Pensionsberettigelse.

Udvalget gør ikke Indstilling.

10. Fra *De samvirkende Detailhandlerforeninger i Danmark* om, at der maa blive foretaget forskellige Ændringer i Lov af 22. April 1904 om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen. (Indbragt den 8. Januar 1914 af Folketingsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds, *Eduard Larsen*).

Andragendet er i det væsentlige saalydende:

Der foretages følgende Ændringer i Lov af 22. April 1904 om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage og Grundlovsdagen:

1. § 2 b., næstsidsste Stykke, ændres saaledes:

„Er den 24. December en Søndag, regnes den 17. December for den sidsste Søndag før Jul“.

2. Tidspunktet i § 2 b., sidsste Stykke, ændres til Kl. 4 i Stedet for Kl. 6 Eftermiddag.

Som Motivering til disse Ændringer anføres følgende:

ad 1. Siden Loven traadte i Kraft i 1904, er Juleaften 3 Gange faldet paa en Søndag, og et stort Antal handlende har været overordentlig ked af, at de, tvungne af Konkurrencen, har maattet aabne Forretningerne i de to Timer før Juleaften. Økonomisk set er Handelen i disse to Timer uden nævneværdig Betydning, men den Omstændighed, at Forretningerne aabnes, bevirker, at Personalet maa holdes tilbage for at deltage i det eventuelle Arbejde, medens det i Tilfælde af, at der ikke skulde aabnes, i Almindelighed vilde kunne faa fri lige fra Lørdag Aften eller fra Søndag Morgen, saa der kunde blive Tid til at rejse til de respektive Hjem, før Julehøjtiden begynder. For disse Medhjælpere vil den foreslaaede Ændring blive særdeles kær-